

בס"ד

החג

ערב שבת פרשת לך
י, מרחשון תשפ"ג

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

להעיר את האדמה שופנים

יצירת הרמוניה בין כוחות
הנפש ולהביא אותם לאיזון
בריא, כך שגם הרגש והדמיון
יבואו לידי ביטוי נכון, וממילא
יוכלו להתחבר לקדושה - היא
הרעיון מאחורי המכונה הקדם-
צבאית 'לביא' שהקים הרב
אופיר שוורצבוים באור יהודה

**תנאי הכניסה
להיכלו של משיח**

שיחת חברים עם מיני יוספי

**נח? מתושלח? חנוך? הסיפור
שלנו מתחיל באברהם אבינו!**

התוועדות עם הרב שבתי סלבטצקי

על אם הדרך

לכבוד י"א מרחשוון -
יום פטירתה של רחל אמנו

זוג ושלמים

**תוכנית ערב לזוגות מתחזקים ובעלי תשובה
לימודי אמונה, זוגיות והורות**

ימי רביעי בת"א | פתיחת התוכנית ט"ו בחשון, 9.11

לימוד זוגי משותף וסדנאות מתחלפות **19:30**

ארוחת ערב קלה **21:00**

חבורות לימוד לנשים וגברים בהובלת רות ועובדיה פרנק **21:30**

מיועד
לזוגות
ב-5 השנים
הראשונות

ראשיהודי
אמריקאי • אמריקני • אמריקני

לפרטים נוספים וקביעת ראיון בזום: **052-5665552 שחר**

שוברים
למימוש בחנויות
עד 500 ₪
כמשתתפות

הכני קדוב אכילד

גב' (הג'א של מ'י'נ'ג'ר

סטודנטית, מוזמנת להכניס
את תכנית מעיינותיך ללו"ז האקדמי שלך!

שיעור שבועי
וירטואלי

לימוד שבועי
ושאלונים חודשיים

ערכת לימוד
מושקעת

השתתפות
במסע

מפגשים של
קהילת מעיינותיך

מעיינותיך

Maynotaich@gmail.com • 054.921.0131

אתם מרוויחים מקצוע, המקצוע מרוויח אתכם

בואו ללמוד לתואר ראשון B.Ed. בהוראת האנגלית

במכללת אורות ישראל, המכללה הדתית לחינוך הגדולה ביותר
קמפוס 'מורשת יעקב' רחובות

התמחויות נוספות: • מתמטיקה • לשון • מדעי הטבע • תושב"ע • תנ"ך
• חינוך מיוחד • היסטוריה • תקשורת • יסודי • הסבת אקדמאים

מלגות מותאמות לציבור בני הישיבות • מלידה היברידית ומקוננת • הסעות מרחבי הארץ • הכרה בלימודים הישיבתיים • אווירה תורנית

מלגה ייחודית ע"ס 4,000 ₪
להתמחויות מתמטיקה, אנגלית, לשון ומדעי הטבע
לנרשמים לשנה א' עד לתאריך כ"א בחשון 15.11

• עבודה בסיום הלימודים • הלוואות משרד החינוך

harshama@orot.ac.il ☎
08-9485622 ☎ 08-9485620 ☎
052-5001313 ☎ 052-4004545 ☎

חפשו אותנו ב Google 'תואר באורות רחובות' או f

1-800-500-210

*במוסדות האקדמיים במגזר הדתי בישראל, בהיערכותם ללימוד מרחוק ובחוויות הלימוד בימי הקורונה, על פי סקר מיוחד של התאחדות הסטודנטים באמצעות מכון "מאגר מוחות" 2020. עיינו בסקר ובממצאיו באתר המכללה | טל"ח

ביציאה מבית הכנסת, ראש פוגש יהודי עם כיס
אבן של יום כיפור. אותו יהודי שלא אותו בתאומות
מדוע האורות מכובים, ומתי מתחילים כל נדרי. צודק
הבין לשפלה פה טעות והוא אמר ליהודי: "הפסדת
את יום כיפור ביום אחד..."

שיחת חברים

עם מיני יוספי

מתוך חשוון

אחרי התפילה, הוא ניגש לצודיק החזן כדי לומר לו כמה מילים טובות, ושאל אותו איך הוא הגיע לכזאת איכות של תפילה בכל נדרי. בתשובה, צודיק סיפר לו על כך, שמספר שנים קודם לכן הוא יצא אחרון מבית הכנסת במוצאי יום כיפור, כשהוא מותש מהצום שאותו הוא עוד לא הספיק לשבור, ומהמאמץ שהשקיע בתפילות היום הקדוש. ביציאה מבית הכנסת, הוא פוגש יהודי עם כיפה לבנה של יום כיפור. אותו יהודי שאל אותו בתמימות, מדוע האורות מכובים, ומתי מתחילים כל נדרי. צודיק הבין שנפלה פה טעות, והוא אמר ליהודי: "הפסדת את יום כיפור ביום אחד..."

היהודי נבהל ופרץ בבכי. כשדמעותיו זולגות, הוא סיפר שאביו ביקש ממנו לפני פטירתו, שגם אם הוא רחוק מעולמה של יהדות, שיקפיד להגיע כל שנה לכל נדרי. במשך שנים, זאת הנקודה שמקשרת אותו לעם היהודי, והוא לא יכול היה להשלים עם העובדה שהוא טעה ופספס את היום הזה. באותם רגעים צודיק התלבט מה לעשות, ובסוף החליט להפוך את החושך לאור.

הוא הזמין את היהודי להיכנס יחד אתו לבית הכנסת, והדליק מחדש את התאורה של כל האולם הענק. הוא חזר ולבש את הקיטל, הטלית והמצנפת של החזנים, ופתח בחזנות של 'כל נדרי'. אתם יודעים, בדרך כלל, אנשים שמופעים לפני ציבור, גם אם הם נותנים את כל הלב, נשארת פינה בלב שעסוקה במחשבה של 'איך רואים אותי'. זאת מחשבה טבעית שכל אחד, בטח כאלה שעומדים בפני קהל גדול, עסוק בה - מעט או הרבה. בכל אופן, בגלל המחשבות הללו, משהו מהאישיות של האדם נשאר מחוץ לעניין, וטרוד במה שקורה מאחורה או מקדימה. החזן צודיק סיפר, שבאותם רגעים שהוא היה לגמרי לבד - רק עם אותו יהודי - הוא היה מרוכז במאה אחוז של נתינה. הוא הרגיש אז לגמרי עם ריבונו של עולם ועם המילים הקדושות, כמו שהוא לא הרגיש מעולם.

הוא סיים את סיפורו והסביר ליהודי הבני ברק - "מאז, בכל פעם שאני אומר 'כל נדרי', אני מכוון את עצמי לחזור לאותם רגעים שזכיתי להיות עם אותו יהודי בודד במוצאי יום כיפור, מתוך כוונה שלימה".

הסיום של הסרט

כשחשבת על הסיטואציה הזאת של מוצאי יום כיפור, כשצודיק החזן נמצא כבר מחוץ לבית הכנסת החשוך, ובדרך לנוח ולשבור את הצום הוא פוגש ביהודי, נזכרתי בהיכלול של משיח. בנקודה הזאת, הוא היה צריך להחליט בעצמו מה יהיה הסיום של הסרט. האם הוא הולך הביתה, או חוזר לשמח נשמה יהודית שמתגעגעת להיות בקשר עם הקב"ה דרך המילים של כל נדרי. חברים יקרים! זאת העבודה של כולנו בחודש הזה, ללמוד להפוך מר למתן. לתת לכל סיטואציה את הסימטרה המאירה והמתוקה שלה. שנוכה כל השנה להפוך מר למתן וחושך לאור. לחיים!

שלום חברים! אנחנו זוכים בשבועות הללו לאור המיוחד של חודש מרחשוון. בזוהר הקדוש מסופר על רבי חייא, שרצה לעלות להיכלו של המשיח בעולמות העליונים. אני לא כל כך יודע איך מגיעים לשם, אבל לגבי תנאי הכניסה לאותו היכל פנימה יש לנו ידיעות מוסמכות. הזוהר שם אומר, שלהיכלו של המשיח ייכנס רק מי שיודע להפוך חושך לאור ומר למתן. בחודש מרחשוון, עיקר העבודה הרוחנית שלנו היא, להפוך מר למתן.

האמת היא שיש כמה סיבות למה קוראים לחודש זה 'מרחשוון'. הסיבה המוכרת היא, שהחוסר בחגים שלא קיימים בו מאפיין אותו כמר. יש כיוון אחר שאומר שהמילה 'מר' פירושה טיפה - כמו 'מר מדלי', והרעיון הוא לקרוא לחודש על שם טיפות הגשמים. יש עוד פירוש, שצריך לחלק את המילה לשתיים: 'מרח-שוון', ובתרגום מבבילית עתיקה - 'הירח השמיני'. בכל אופן, רציתי לדבר אתכם דווקא על הפירוש שמקשר את החודש למירות. כשאין חגים שמחים יש מירות, ועיקר העבודה להפוך אותה למתיקות.

חשוב לדעת, שכל אתגר שמזדמן לאדם להתמודד אתו בחיים, יכול להסתיים באחת משתיים - באופן חשוך או באופן מואר. באופן ממותק או באופן מר. יש בידינו בחירה אם להיכנס להיכלו של משיח. השאלה הגדולה היא, איך בן אדם מסתכל על הדברים. פעם אפילו ראיתי פרסומת על חברת סרטים עולמית, שמציעה לצופים שלה אפשרות לבחור איך לסיים את הסרט. תחשבו כמה הפקה כזאת עולה, וכנראה שבכל זאת האטרקציה משתלמת להם. כמובן לא באתי להמליץ לכם על חברת סרטים כזאת או אחרת, אלא כמו שאומר הבעל שם טוב - ללמוד מזה משהו לעבודת ה'. אם בעולם הסרטים בן אדם יכול לבחור איך יסתיים האירוע, אז כך גם בעבודת ה' - בכל התרחשות שעומדת לפתחנו, אפשר לבחור אם לסיים בחושך או באור.

היכל המשיח בפרנקפורט

שמעתי פעם סיפור שהתחבר לי לאותה נקודה. הסיפור הוא על יהודי מבני ברק שנתקע ביום כיפור, דווקא בפרנקפורט. בגלל איזו רשלנות של חברת התעופה הוא נשאר בחו"ל, כשהוא מלא צער על כך שהוא מפסיד את המניין הישנתי בארץ, שבו הוא רגיל להתפלל. מכרים סידרו לו מלון ליד בית הכנסת הגדול של פרנקפורט, שבו יש כאלפי מיקומות ישיבה. ביום כיפור בית הכנסת מתמלא, ומי שניגש לעמוד הוא החזן צודיק גרינוולד.

ליהודי מבני ברק לא היו אפילו בגדי שבת, איך שהוא הוא השיג מחזור שהתאים לו והתמקם על מושב פנוי בבית הכנסת. בכל אופן, להפתעתו, תפילת 'כל נדרי' שהוא שמע שם הייתה יפה בצורה בלתי רגילה. הוא ממש הרגיש שם התעוררות הלב, עם כל הגעגועים והכיסופים לקב"ה. הוא כל כך התרגש, עד שהמירות התחילה להתמתק, והוא הרגיש שכבר היה כדאי כל הסיפור.

המחיר בואר

נר מצוה
MITZVAH CANDLE

נרות חנוכה - מוכנים להדלקה
עם שמן זית ראוי למאכל מכרמי ארץ ישראל

ופתילות מצמר גפן "ומצוה מן המובחר להדליק בשמן זית ובפתילות (צמר גפן)"

הרב מרדכי אליהו זצ"ל: "טוב שידליק בשמן זית הראוי לאכילה."

ולא בשמן זית למאור, שאפשר שיש בזה מן הזלזול להדליק בשמן פגום"

להזמנה בסיטונאות, טל: 050-6534024

התאחדות הסטודנטים.ות הארצית בדקה וקבעה:

דיסקונט הבנק המשתלם ביותר לסטודנטים!

אצלנו מרוויחים מכל הבחינות

פטור מדמי
כרטיס אשראי

מענה תוך שעה בהתכתבות
עם בנקאי באפליקציה

פטור מתשלום ריבית
על מינוס עד 2,000 ₪

מגוון הלוואות בתנאים
אטרקטיביים

פטור מעמלות
עו"ש עיקריות

דיסקונט
רוצים אותך יותר

לפרטים נוספים היכנסו לאתר דיסקונט

התאחדות
הסטודנטים
והסטודנטיות
הארצית

אי עמידה בפירעון ההלוואה עלול לגרום חיוב בריבית פיגורים והליכי הוצאה לפועל | חבילת ההטבות לתקופה של 4 שנים. גיל מקסימום להצטרפות לקבוצה 32 שנים. זכאות: לקוחות פרטיים, סטודנטים לתואר ראשון, לתנאי זכאות מלאים נא לפנות לסניפי הבנק. | **פטור מעמלות עו"ש עיקריות** - הטבות בעו"ש - פטור מעמלות פעולה על ידי פקיד, לרבות באמצעות מוקד טלפוני מאויש - פטור מעמלת פעולה בערוץ ישיר - פטור מעמלת מינימום לפעולות המבוצעות על ידי פקיד ובערוץ ישיר | **פטור מתשלום ריבית על מינוס עד 2,000 ₪** - לכלל לקוחות הבנק העומדים בתנאי הזכאות - ללקוחות בעלי חשבונות פרטיים, שקליים, עם מסגרת אשראי מאושרת ולמעט לקוחות בהליכי חדלות פירעון ובטיפול משפטי - כפוף לתשלום עמלת הקצאת אשראי, כמפורט בתעריפון הבנק ובהתאם לתנאי החשבון | **פטור מדמי כרטיס אשראי** - לא כולל כרטיסים: Fly Card, Fly Card Premium, Extra Family, Extra Home, כרטיס ויזה Infinite, כרטיס המשוך למועדון High Miles וכרטיס נטען 2go (סוג כרטיס האשראי, לשיקול דעת מנהל הסניף) | **מענה בתוך שעה בהתכתבות עם בנקאי באפליקציה** - בשעות הפעילות; לא כולל פניות בני"ע - לכלל לקוחות הבנק | קביעת התאחדות נכון לאוקטובר 2022, כפוף למפורט באתר הבנק | ט.ל.ח.

האם המובכה על הבנים

לכבוד י"א מרחשוון
- יום פטירתה של רחל אמנו

על אם הדרך

חנה סלם

היא יושבת שם על אם הדרך, אמה של דרך, מביטה בעיניה הטובות על עוברים ושבים, על אוכדים ושבים, מחייכת חיוך מלא טוב ותקווה, כזה שממלא את כולם אהבה.

עגלתה העמוסה נחה לצדה כממתנה עד ימשיכו יחד ליעד הבא, בשביל העפר שסללו עגלות מלאות וריקות.

היא יושבת על אם הדרך, אמה של מלכות, בפשטות הליכותיה שלא מצליחות להסתיר את הגדלות, מביטה בי במבט מלא חכמה וחיים, מבט גדוש נסיון ואמת אלוקית.

יכולתי לראות בקמטי פניה, פיסות חייה, נתינה אינסופית ושלווה ויושר ושלמות פנימית.

היא קוראת לי לעברה, מבקשת לומר לי דבר מה, באמצע הדרך, על אם הדרך.

"בתי, אינך מכירה אותי או אולי מכירה את, מסיפורי בראשית על מסירה במסירות, על אהבת איש חם ואב מוכתם, על כריעה ללדת את אשר לא יכרע ולא ישתחוה, על קול ברמה המשיב א-ל אל נווה.

"לפני שתמשיכי בדרכך קחי את אשר הכנתי בשבילך, בכאבי, בתפילותיי, קחי עמך זכות אבות, שאי עמך ברכת אמהות, קחי את אשר יחפוץ לבך מעגלתי, ובכא העת כשתהיה לך עגלה עמוסה משל עצמך, העבירי אותה כתבונה לבתך".

מילאתי רצונה, ספק בשבילה, ספק בשבילי, לקחתי מעגלתה ושמתה בעגלתי. המשכתי בדרכי בדרך העולה בשביל העפר, שסללה עגלה עמוסה עמוסה, של אם הדרכים, על אם הדרך.

לתת כלים, חיבוק ולשחרר

מיכל שניאור

כמה טוהר יש בעיניים של ילדה בת שלוש. עיניים נקיות כל כך. תמימות, צוחקות, מבקשות, שואלות, רוצות, מסוקרנות, בוטחות.

אני מסתכלת בעיניים של הבת הקטנה שלי ובליבי תפילה: "ריבונו של עולם, אנא שהמבט הזה לא יחלוף לה לעולם. שבמבט הזה לא ישתקפו לא ביקורת ולא שיפוט, לא עלבון ולא שנאה, לא דאגה ולא חשש, לא פזילה ולא טשטוש". בתוכי יודעת שהחיים עוד מזמנים לה מסע. כל אחת וה-לך לך שלה. כל אחד והלכוכים שהוא אוסף בדרך. מתנער, מתנקה, נופל וקם ונפצע ונתקע וממשיך ושואל ולפעמים מוצא תשובה ולפעמים לא...

לא תמיד אהיה שם לתת יד, לגונן, ליישר, לסדר, לשמור, לפתור. המחשבה הזו קורעת לי את הלב.

אמא רחל, תודה שלימדת אותי להיות אמא. הקב"ה מבקש מייעב לקבור אותך דווקא שם, להניח ולהנכיח אותך על השביל בו יעברו הבנים שלך בדרך לגלות. כואבים, דווים, נאנחים, מבקשים בית. מבקשים אמא. ואת שם. תמיד. נוכחת, יציבה, מאמינה. מחכה להם באמצע השממה. את שם בשבילם, לבכות עליהם, להתפלל, לתת חיבוק. לתת לב. והם עוצרים אצלך אמא, מניחים את הראש, מבקשים נחמה. מרגישים אותך, מקבלים ליטוף ומתמלאים כוח להמשיך הלאה.

מבינה שכל ילד עובר מסע. סיפור אישי של גלות וגאולה ואני כאמא לא יכולה למנוע את זה. רק יכולה לתת כלים וחיבוק. תמיד להיות שם (גם כשאניני שם בפועל) על אם הדרך, להקשיב, להכיל, להתפלל, לנכוח רגשית, לקבל, להאמין שהם יכולים ולשחרר אותם לדרכם.

אמא רחל, איך הצלחת לשחרר? למען ה', איך?

שחררת את אוהב ליבך לאחותך, שחררת את בנימין לחיי העולם והלכת. שחררת ושחררת ושחררת.

למדי אותי לשחרר. לשחרר הכל לאדון הכל, להבין שמה שמגיע יבוא, להאמין שהכל טוב ומושגח. למדי אותי להבדיל בין השתדלות לשתלטנות, למדי אותי לנקות את העיניים שלי מהמבט הדואג, מהמבט החושש. למדי אותי להביט בילדים שלי דרך עיני האינסוף, ולדעת שלמסע הזה שהם עוברים יש סוף טוב ולדעת שעוד ישובו, עוד ישובו בנים לגבולם.

טוב להודות

לפעילים, לבוחרים ולכל השותפים

רק רצינו להגיד לכם תודה.

איתכם ובשבילכם בעזרת ה' נעשה ונצליח.

הציונות
הדתית

בראשות
בצלאל
טמוריץ'

אשר & more

שידוכים הם האחריות של כולנו

ברק דדורי, 34

מייסד-שותף ב "Matchers"
פלטפורמה להיכרויות דרך חברים

תכירו את **תכירו** **קרן**

ההשקעה שלכם בקולנו הישיר

קרן של ערבות הדדית, שמזמינה את כולנו להיות חלק,
להיות שותפים בהקמת בתים

תגמול כספי למשדכים • בי"ס לשדכנים • ארגון גג לשדכני מוסדות

הצטרפו לקרן בהשקעה חודשית

חושבים
עליהם,
מתפללים
עליהם,
מה עוד
אפשר
לעשות?

לפרטים והצטרפות
חפשו בגוגל ובפייסבוק "תכירו"

התרבות

— הפרשה החסידית עם הרב עדן אבן ישראל —

להגן על אברהם

אברהם ויצחק – חסד וגבורה

יש במציאות שתי מידות – מידת החסד ומידת הגבורה, ושתי המידות הללו – למרות שהן מתנגדות זו לזו בשורשן – צריכות להתקיים יחד. לעולם אין הכרעה סופית בין מידת החסד ומידת הגבורה, ובמובן מסוים העולם זקוק לשתייהן.

מי שמייצג את מידת החסד הוא אברהם. מידת החסד היא השפעה בלי שום הגבלות, בלי תנאים ובלי מניעות. בעיני אברהם כולם טובים, והוא מלא חסד לא רק לגבי דברים שהוא אוהב אותם, אלא גם כלפי דברים שאין לו בהם רצון כשלעצמם, כמו סדום או כמו בנו ישמעאל. הוא רוצה להניח לדברים לחיות כמה שהם רוצים, להיות כפי שהם רוצים. החסד של אברהם מתבטא גם בכך שהוא מוליד את ישמעאל. החסד רוצה להשפיע ולהוליד עוד ועוד, אפילו אם יוצאים ממנו בני ישמעאל או בני קטורה. יתר על כן, אברהם גם מתפלל על ישמעאל שיחיה – "לו ישמעאל יחיה לפניך" [בראשית יז, יח], למרות שהוא יודע מיהו ישמעאל ומה מעשיו. הוא רוצה שישמעאל יחיה "לפניך", אך חשוב לו שיחיה, מפני שהמציאות מבחינת אברהם בנויה על שגשוג ועל עושר של כל מיני יצורים, יצירת אפשרויות מגוונות ורבות ככל האפשר, ומבחינה זו החסד של אברהם אינו מטיל כל מגבלה על הקיום של ישמעאל.

המייצג של מידת הגבורה הוא יצחק. מהרבה בחינות יצחק הוא אנטיזה של אברהם, ומתקן את הקיצוניות של אברהם. יצחק בונה גישה הפוכה שכל כולה דין. אבל גם יצחק אינו מושלם, ומן הדין הקשה נולד עשו. השיפוטיות החדה יוצרת בעיה אחרת של קליפה של דין, מציאות של עשו, שאצלו הקיום הוא: "על חרבך תחיה" [בראשית כז, מ]. הדין של יצחק הופך להיות הרציחה של עשו.

לחסד ולגבורה יש תכונות אופייניות בדרגות של קדושה ושל התרוממות, אך גם יש לשתייהן אפשרות של ירידה ושל נפילה. נפילת החסד היא ניאוף, ונפילת הגבורה היא רציחה. שתי צורות הנפילה נובעות מן הקיצוניות שבמידה לא מרוסנת; המידה של החסד מגיעה עד לקצה האחרון, ואז לחסד אין גבולות – מי שאוהב את כולם, גם נואף עם כולם. לעומת זאת, המידה של יצחק, מידת הגבורה, מגיעה בנפילתה או בשבירתה, בקיצוניות שלה, להשמדה ולכליון. במקום רק להיות המצמצם או הקפדן, הוא הופך להיות רוצח. זה המושך של אותה מערכת קונספטואלית של הדין, של ההגבלה, של ההגדרה, ולבסוף אדם מגיע לכך שהוא אינו סובל אף אחד, ונעשה למין עשו.

הטוב והרע – חסד וגבורה

בעולם אין אקולוגיה מושלמת של טוב ורע. בתוך המציאות שלנו תינוק אינו יכול לשבת עם הפתן. הפתרון של ימות המשיח הוא עקירת הרע, לאו דווקא עקירת הרעים, אך עקירתו המוחלטת של הרע. בעולם הבא, הזאב אינו טורף, והמוות אינו נצח. למוות ולטומאה יש סיום, ולרע של המציאות יש סוף. בימות המשיח יש זאב, אבל בעצם הוא מפסיק להיות הזאב שאנחנו מכירים, זה שאינו יכול לשבת בשלווה עם הכבש.

האידיאל של העולם הוא להגיע למצב שהרע אינו קיים, להשמיד את הרע, אך מידת החסד מסכימה להשאיר את הרע, ונותנת לו לחיות. אם העולם היה מתנהג בחסד בלבד, והיינו מניחים לרעים ולטובים לחיות יחד – אי אפשר היה להביא את העולם לימות המשיח. אם הטובים והרעים, הרשעים והצדיקים, כולם יושבים ביחד – פירושו של דבר שהעולם לעולם אינו מגיע לידי סיום, לידי השלמה, אלא נמצא תמיד במאבק שאינו נגמר. הסיום

הגדול של העולם אינו כאשר הרע נשאר לעולם ועד, אלא כאשר הרע מושמד, נעלם ומבוזר מן הארץ. ולכן, מבחינה של התפיסה האידיאלית הכוללת, מי שמניח לרוע להתקיים אינו מקדם את מהותו של העולם, מפני שהעולם צריך להכריע את הרע כדי שהטוב יתגבר.

היו מי שעשו חשבון מתמטי מה עלול להתרחש אם חייך אחד היה מתרבה באופן נורמלי, לפי קצב הריבוי הקבוע של בני מינו. תוך כך וכך דקות החייך הזה מתחלק לשניים, ולא צריך יותר משנה כדי למלא את כל העולם בסוג אחד בלבד של חיידיקים. אלא שלמזלנו, יש כל מיני מגבלות והגבלות המבטיחות שאף חייך לא יכבוש את כל המציאות.

עמצום – החסד והגבורה

יעקב מייצג את מידת הרחמים – האיוון בין מידת החסד לבין מידת הגבורה. יעקב הוא הרמוניה של שתי המידות, ומשום כך אין ליעקב בן חריג היוצא ונופל אל עבר הקליפה. אצל אברהם, בבחינת החסד בלי גבול, נולד ישמעאל. אצל יצחק, בבחינת הדין בלי גבול, נולד עשו. בנקודות הקיצון – מתפתחים דברים שאין עליהם שליטה, אבל אצל יעקב יש הרמוניה בין המידות, וההרמוניה היא שלמה ואמתית, ולכן גם יכול להיבנות עולם שלם וטוב יותר.

חסד או דין מוחלטים אינם עומדים, ולכן יש צורך בצמצום – שילוב של מידת הדין עם מידת החסד על ידי עצמם והסתר של מידת החסד במידת הדין. מידת הדין מגנה על ההשפעה ההרסנית של מידת החסד. אפשר להביא בתור דוגמה לדבר את שכבת האווזון שעל האטמוספירה. השכבה הזו היא במובן מסוים מגן או נרחיק שיש לנו מפני השמש. הרבה אנשים עוסקים היום בבעיה הזו: בגלל סיבות רבות ושונות שכבת האווזון הזו מתמעטת, ויוצרת לא רק התחממות יתרה של הארץ, אלא גם קרינה בכל מיני רמות שאנחנו לא יכולים לסבול. אפילו את השמש שמגיעה אלינו אנחנו יכולים לשאת רק משום שיש כמה וכמה שכבות שמסכות את השמש, כך שהשמש איננה ערומה. מצד אחד השמש היא מקור החיות של כל מה שקורה בעולם, ועם זאת היא צריכה מגן כדי שהחיות הזו לא תשרוף את העולם.

הצמצום הוא שלב ראשון, אבל אחרי הצמצום לפעמים אפשר לראות יותר מאשר קודם הצמצום. איך מסתכלים בכוכבים? אי אפשר להסתכל בכל השמים, אלא צריך להסתכל בנקודה אחת ולהתרכז בה. ויתר על כן, יש מכשור מיוחד שהתפקיד שלו הוא בעצם לצמצם ולרכז את התמונה, עד כמעט לנקודה אחת, וזהו השלב הראשון המכריע בקבלת התמונה. אחר כך, בכל טלסקופ יש מכשיר שני שמועד להגדלה, הלוך את התמונה המרוכזת ומגדיל אותה.

כל דרך של קליטה ותפיסה בנויה משני הדברים הללו. היא בנויה קודם כל בנקודה של צמצום, ריכוז, יצירה של נקודה ולא של דיפוזיה, לא של כמות מרובה. אחר כך יש התהליך השני של ההגדלה. אם קיים רק התהליך של הצמצום – של הבאת הדברים לידי נקודה, אז קיבלתי את הנקודה, ועכשיו אינני יכול לראות שום דבר. כדי שאוכל לראות חייב להתקיים התהליך השני. כל מכשיר כזה עובד בשני תהליכים מנוגדים; התהליך האחד הוא תהליך של התכנסות והצטמצמות, והתהליך השני הוא תהליך הפוך של הגדלה. אבל שני התהליכים הללו בנויים באותה מסגרת כדי שאני אוכל לקבל תמונה, כדי שאני אוכל לראות את הדבר. זהו התהליך שנקרא תהליך הבניה של החכמה – הוויה חדשה.

הרב עומר שפס | רב יועץ ופוסק במכון

כיצד נבנים וכיצד בונים?

בפרשתנו פרשת לך-לך, מסופר בין השאר על עקרותה של שרה אמנו: "ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר. ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני הי' מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה... ותיקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה... ותיתן אתה לאברם אישה לו לאשה" (בראשית ט"ז, א'-ג').

יש לשאול, מה פשר מעשה זה? כיצד העקרות תיפתר על ידי נתינת הגר לאברהם והולדתה לו בן?

בפרשנים ישנן כמה תשובות לדבר:

יש שאמרו ששרה לא חשבה **לפתור** את הבעיה במובן זה שהיא תוכל ללדת לאחר מעשה זה, אלא, כדברי המלבי"ם: "שהבן הנולד לשפחתה הוא עבד של שרה וקנינה, ונחשב כאילו הוא בן שלה". כלומר הרווח הוא שבנה של הגר ייחשב כבנה של שרה עקב ה"בעלות" של שרה על שפחתה.

מאידך, יש מהפרשנים שביארו ששרה כן רצתה להרות וללדת בעצמה עקב מעשה זה של מסירת שפחתה לאברהם:

רש"י כתב שהכוונה היא שזה שהסכימה לתת אישה אחרת לאברהם, הדבר יאה לה לזכות: "בזכות שאכניס צרתי לתוך ביתי".

בכיוון אחר כתב הרלב"ג שעקב מעשה זה והצער הכרוך בעקבותיו, עשוי להתחולל תהליך פסיכולוגי ממש: אצל שרה שיאפשר לה ללדת:

"...שהכוונה הייתה לה בזה להפוך מזגה בדרך שייתכן לה ההיריון... וכבר ידעת שהשומן והדשנות הוא סיבה למיעוט הורע... הנשים שהן נשי איש אחד הן צרות זו לזו בהכרח, ויקרה להן מזה צער נפלא, באמור להן שפחותיהן דבר כנגדן... וההפעלות החזק המגיע להן מזה אולי יהיה סיבה למעט השומן והדשנות אשר יהיה סיבה להימנעות ההיריון מהם. ולזה בחרו להן זה העניין המצער אותן על שאר הדברים שאפשר שיצטערו בו..."

בעבודתנו במכון פוע"ה, אנו זוכים לפגוש אלפי זוגות המשוועים לפרי בטן, במצבים שונים. מהם יש שעיקובן מלדת הוא עקב סיבות יחסית מינוריות, ועם מעט הכוונה והפנייה לרופאים מתאימים – הם זוכים ללדת.

אך יש זוגות עם בעיות חמורות יותר הזקוקות תהליך ארוך, מפותל ומייגע. לעיתים לא נצפה פתרון באופן, לעת עתה, והם שואלים את עצמם ואתונו מה ניתן לעשות וכיצד ניתן לפעול. במקרים אלו עלינו להיות עמם בבחינת "עמו אנוכי בצרה", להקשיב, לתמוך ולעודד. יחד עם זאת לשוחח עמם על תפילה והגדלת זכויות בעולמם הרוחני, ולעיתים אף עולה 'על השולחן' אפילו אפשרות של אימוץ ילד ככיוון שיש לבחון, בבחינה של 'אולי איבנה' וכו'.

אמנם, לא מעט פעמים קורים דברים מעניינים של השפעה בין גוף לנפש, ותהליך רגשי נפשי שמתחולל אצל בני הזוג, לפעמים של צער אך על פי רוב של שחרור, שמחה ורוגע – גורם 'תווה' פיזית ושינוי מערכתי שפתאום מגיב פרי ונותן תקווה להריון ולפעמים אף פשוט מביא את ההריון המיוחל בהפתעה. יד' לא תקצר והוא שולח את ברכתו באופנים שונים צפויים יותר וצפויים פחות.

נתפלל שהקב"ה יפתח לנו את אוצרו הטוב, ויחד עם מפתח של גשמים, שמתחילים לרדת (יעוין בתחילת מסכת תענית – ג' מפתחות בידי הקב"ה), ייפתחו בפני זוגות גם שערי הריון ולידה, ונזכה יחד עם כל ישראל גם למפתח השלישי – של תחיית המתים וגאולה קרובה במהרה בימינו, אמן.

"לה לה לה לה לה, כמה טוב לי ונעים לי, כמה נחמד וחמים כאן, האושר בהתגלמותו".

•
"הלו! יש שם מישהו? מישהו בבית?"

"ר-ג-ע, אני כבר יוצא, אני רק שם על עצמי משהו. כן, איך אני יכול לעזור לך?"

"אנשים בדרך שלחו אותי לכאן, הם אמרו שאפשר לקבל כאן ארוחה חמה והכוונה להמשיך הדרך".

"הו, נפלא, זה נכון, וזה גם לא מאוד יקר, תמיד כיף לארח אנשים חדשים עם סיפורים חדשים".

•
"נו, איך האוכל?"

"וואו, כבר הרבה זמן לא אכלתי אוכל מבושל, בטח לא ברמה כזו. אם יש לך זמן אני ממש אשמח לשבת איתך על המפות ולראות איך כדאי להמשיך הלאה".

"בשמחה, בשביל זה כדאי שתספר לי קצת מה הכיוון שלך".

"זה התחיל בערך לפני שנה. תבין, עד אז הייתי כמו כולם, חי את החיים, מנסה להרוויח טוב ולחיות טוב. ואז הוא הגיע. הוא קרא לעצמו אבי, היו לו עיניים בורקות ודיבורים אחרים. וזהו, החלטתי להגיע לכאן. קרה משהו?"

"לא, לא, למה שיקרה?"

"לא יודע, פתאום היית נראה מוזר, כאילו משהו לא בסדר".

"לא, הכל בסדר, תמשיך".

"סבבה. כבר שנה אני מסתובב כאן. בכניסה קיבלתי מפה, אבל אתה יודע, אין יעד סופי ברור, רק כיוון כללי. דבר אחד ברור לי, אני רוצה לצאת אחר מאיך שנכנסתי, לחזור לחיים עם משהו אחר. אין לי ממש מילים לזה, אבל אולי אפשר לקרוא לזה 'יצירות פנימיות', שהעולם לא יוכל באמת לבלבל אותי. אתה יכול לעזור לי למצוא את הדרך שלי?"

"בוא, תוציא את המפה ונסתכל ביחד. יש כמה אפשרויות".

•
"ממש תודה, נראה לי שיש לי כיוון עקרוני. נראה שאתה מתמצא כאן, מה הסיפור שלך? איך הגעת לכאן?"

"באמת שהסיפור שלי לא כזה מעניין, אולי נלך לישון?"

"דווקא מאוד מעניין אותי הסיפור שלך. אתה כאן הרבה זמן?"

"האמת שכן, די הרבה זמן. תראה, את הסיפור שלך אני מכיר טוב מאוד, גם אני הייתי כזה. חיים דבש עד שאבי הגיע, ובדיוק כמו שתיארת, העיניים הבורקות שלו תפסו אותי. לכאן הגעתי עם מטרה ברורה, כמוך, לצאת מכאן אחר".

"נו, אז למה אתה כאן?"

"יום אחד הגעתי לכאן. עוד לא היה כאן כלום חוץ ממה שיש בחדר הפנימי, שם אני מבילה בזמן שאין מבקרים. בהחלטה של רגע נשארתי רק לכמה ימים. אבל אז התרגלתי, חמים כאן ונעים, יום רדף יום, ושנה רדפה שנה. מסביב למקום הבילוי שלי פיתחתי מתחם שלם, וזהו, פשוט מצאתי את עצמי נשאר כאן".

"ואתה לא רוצה להתקדם? ללכת בדרך שלך?"

"כשאתה שואל את זה ככה, ברור שאני רוצה. אבל תראה, זה לא כל כך פשוט, כבר יש לי כאן חיים משלי, מקום. כבר התרגלתי, אתה מבין? לא נראה לי שאני יכול לזוז מכאן".

•
"וואי, כמעט שכחתי, ראינו הכל במפה, חוץ מנקודת המוצא. תן לי שניה להוציא אותה. הנה. אתה יכול להראות לי איפה אנחנו?"

"כן, בטח. אנחנו כאן, בכתם החום, איפה שכתוב:

"הביצה".

מאמרי אדמו"ר הרש"ב
קונטרס עץ החיים עם ביאור
חדש

לקוטי תורה המבואר
שיר השירים
כ"ק אדמו"ר הזקן בעל התניא

משולחנו של ר' יואל
ספר לצעירים מתוך
'בדרכי החסידים'

בדרכי החסידים - חלק ב'
התנועות ה'חזר'
הגה"ח ר' יואל כהן

תובנות תניא
50 תובנות לחיים מספר התניא.
מאת הרב אריק מלכיאלי

קרוב אליך
70 נשים כותבות מזויות
אישית על פרקי ספר התניא

הרבי של כולנו - חלק ב'
סיפורים בקומיקס מאת
נתנאל אפשטיין

התועדות - הרב
חיים שלום דייטש -
חלק ב'

מה
חדש?

18

ספרים חדשים

אלה ועוד 1,000 ספרים
מחכים לכם ביריד ספרי החסידות
בבנייני האומה

מעיינות תיק
בית הוצאה לאור לספרות חסידית

כרך ראשון
בסדרה
חדשה

נשמת דאורייתא
ברכות ושבת
ביאורי חסידות חב"ד לש"ס

כרך ראשון
בסדרה
חדשה

שורש מצוות התפילה
ל'צמח צדק' עם ביאור
הרב עדין אבן ישראל (שטיינזלץ)

כרך ראשון
בסדרה
חדשה

מגיד דבריו ליעקב המבואר
כ"ק המגיד ממעזריטש

שערי תבונה
שערי עיון והתבוננות בליקוטי
אמרים. מאת הרב יצחק
גינזבורג

המאורות הגדולים -
הבעש"ט והמגיד ממעזריטש
בנימין ליפקין ויאיר וינשטוק

אוצר לקוטי שיחות
ביאורי רש"י על התורה
כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש

אינפלציה גואה?
עליית מחירי הנייר והדפוס?
- לא אצלנו!
מחיר ספרי
'מעיינותיך'
בידי החסידות
נשאר 25 ש"ח!
הזדמנות אחת בשנה!

סידור טעמו וראו -
שבת
פנינים מחסידות חב"ד
לתפילה

בשעריך התניא
רבנים, סופרים והוגים פותחים צוהר,
מזוויות שונות, לחידוש המהפכני של
ספר התניא

כשיתבונן האדם - מועדים
מאמרים במשנת חב"ד
מתוך גלינות מעיינותיך

על פרשת דרכים - חלק ב'
פירוש מעמיק בליקוטי אמרים.
מאת הרב יחזקאל סופר

ספרי
אור החיים
מרכז הספר היהודי הגדול בעולם
sifreiorhachaim.co.il

פריד החסידות
תפארת משה - נר אברהם יצחק

גברים: יום חמישי י"ד כסלו,
מוצאי שבת ט"ז כסלו ויום שני י"ח כסלו
נשים: יום ראשון י"ז כסלו ויום שלישי י"ט כסלו
שעות פעילות: 10:00 בבוקר ועד 01:00 בלילה
יום חמישי ומוצאי שבת החל מהשעה 20:00

דמיון בונה עתידי

אחרי מספר שנים בעולם החינוך, הרגיש הרב אופיר שוורצבוים כי במערכת החינוך אין מספיק תשומת לב לבניית כוחות הרגש והדמיון, כך שנוצר פער עמוק בין הידיעות המרובות שאדם רוכש, לבין המקום שהאישיות נמצאת בו. לפני שש שנים הוא הקים את המכינה הקדם-צבאית 'לביא' באור יהודה, במטרה ליצור הרמוניה בין כוחות הנפש ולהביא אותם לאיזון בריא, כך שגם הרגש והדמיון יבואו לידי ביטוי נכון, וממילא יוכלו להתחבר לקדושה

בניה זית

צעקות התלהבות בסוף מסלול אתגרי של חבר'ה צעירים, הן דבר רגיל למדי, ומבוגרים בדרך כלל לא מתרגשים מהן. בכל זאת, ישנה צעקת התלהבות אחת, שאותה הרב אופיר שוורצבוים, ראש מכינת 'לביא' באור יהודה, מתקשה לשכוח: "כשבחור שקט ומופנם, שבתחילת השנה בקושי מסוגל לומר משהו ברבים, מתהפך מאה שמונים מעלות, ופתאום בסוף מסלול מסוגל לשאוג ולהלהיב את כל החברים שלו, זה רגע שנחרט בך עמוק מאוד", מסביר הרב אופיר את ההתרגשות שלו.

"כחלק מהלוח השבועי במכינה, אנחנו מקיימים מפגשי סיכום שבועיים של שיח רגשי, שבהם כל אחד משתף את החבורה במה שעבר עליו באותו שבוע. אותו בחור, בתחילת השנה, לא העז כמעט לדבר, וכשהוא כבר דיבר, הקול שלו היה חלש ואי אפשר היה להבין אותו. ברוך ה', היה לו רצון חזק לשבור את תקרת הזכוכית שעצרה אותו, ולאט לאט, עם הליווי של הצוות והחיבור החם של החבר'ה, הוא הצליח לעבור תהליך משמעותי של חיזוק הביטחון העצמי שלו. לקראת סוף השנה כבר ראינו מהפך ממשי, ולא רק במסע עם החבר'ה - במפגש המסכם של החורף, הוא ממש סיכם באריכות את כל התקופה, ואפילו בערב הורים של סוף השנה, הוא דיבר כנציג התלמידים - מול כל ההורים. במפגש המסכם הוא אמר לנו את המילים הבאות: 'אם הייתם שואלים אותי בתחילת שנה, אם אני מסוגל לעמוד ולדבר בפני כולם ולספר על כל מה שעברתי - לא הייתי מאמין שאני יכול. אבל הנה זה קורה!'"

הישועה, כמו בסיפור חסידי טוב, הגיעה ממקור לא צפוי: "נפגשתי אז עם הרב ציון כהן, רב העיר אור יהודה, כדי לספר לו על המכינה. סיפרתי לו על הקושי בהשגת האישור. להפתעתי, הוא אמר שיש לו קשר טוב עם אישיות בכירה במשרד הביטחון והוא מיד הרים אליו טלפון. הוא אכן נרתם למאמץ, האישור המיוחל הגיע, והמכינה יצאה לדרך."

כיום, לומדים במכינה כ-30 בחורים - חלקם בשנה א' וחלקם בשנה ב'. רוב תלמידי שנה א' ממשיכים לשנה שנייה, ובאופן שמייחד את המכינה, החברה נשארים לשנה שנייה מלאה - עד גיוס אוגוסט. רוב הבחורים, אחר תהליכי ההעצמה והגיבוש החינוכי במכינה, יוצאים לשירות קרבי משמעותי של שלוש שנים: "לפעמים הפרופיל לא מאפשר שירות קרבי", מסביר הרב אופיר. "לא פעם יש חברה שנלחמים כדי להעלות פרופיל ולהגיע ליחידה מובחרת יותר. אנחנו עוזרים גם בזה, כשבאמת הרצון הוא שהחברה יגיעו הכי גבוה שאפשר". התלמידים מגיעים בעיקר מאזור המרכז, אבל יש גם כאלה שבאים משדרות בדרום ועד עכו בצפון.

שמתאימים יותר לעולם של מכינות."

כשלב מקדים למכינה, הקים הרב אופיר פרויקט שנקרא 'מכינה תכנית', שבמסגרתו חברה בגילאי י"א-י"ב הגיעו פעם בשבוע בשעות אחרי הצהריים, למסגרת של הכנה לצבא ולחיים. "החברה הגיעו משיחות ותיכונים באזור, וכשהפרויקט יצא לדרך, ראיתי שנדלק הניצוץ בעיניים של החברה", הוא נזכר בראשית הדרך. "התחלתי ליישם את העקרונות שלמדתי, ובאמת הייתה בעבודה עם הקבוצה הראשונה הזאת, הרבה ברכה. בשלב הבא, התחלנו לגבש קבוצת תלמידים וצוות להקמת המכינה, וב"ה הדברים התקדמו יפה. זכינו גם לעידוד משמעותי מתלמידי חכמים - הרב יהושע שפירא, הרב חיים איידלס והרב ציון כהן, רב העיר - שממשיכים גם ללוות את המכינה במשך השנים. בכל אופן, כמו תמיד, דווקא ברגע האחרון הגיעו המניעות הגדולות..."

רגע לפני פתיחת השנה, כשהתלמידים והצוות כבר מוכנים, עוד לא הגיע האישור המיוחל ממשרד הביטחון והיה נראה שכל הדלתות סגורות. במכינה לא ידעו איך תיפתח השנה.

מכינת 'לביא' באור יהודה, הוקמה לפני שש שנים על ידי הרב אופיר שוורצבוים, כשהרצון להעניק לתלמידים יכולת להוציא את אישיותם מהכוח אל הפועל, לא נחשב בעיניו לבנוס, אלא כמוקד של העשייה החינוכית במכינה. הרב אופיר, בוגר ישיבות ירוחם ורמת גן, וחבר הגרעין התורני באור יהודה, הרגיש את הצורך במקום חינוכי שייתן יחס ומענה לכוחות הנפש - הרגש והדמיון, גם מהמצב בשטח, וגם מתוך התכנים שלמד בהכשרה המקצועית שלו: "במהלך השנים שעבדתי במערכת החינוך, עברתי כל מיני הכשרות - דמיון נובע אצל עמית קדם, ייעוץ חינוכי ושיטת NLP כבר אילן, וגם פסיכולוגיה יהודית אצל ד"ר מיכאל אבולעפיה. הייתה לי תחושה שכל סוגי הלימודים הולכים לקראת פרויקט חיים, אבל עוד לא ידעתי כל כך מהו", הוא מספר. "בהתחלה חשבתי לעבוד כרב בית ספר חינוכי, אבל כשהתחלתי לעבוד כרב בית ספר בגבעת שמואל, ולאחר מכן בתיכונים וישיבות תיכוניות, אנשי הצוות שמסכים שיקפו לי שאני בעצם מחפש משהו אחר. עם הזמן, התגבשה אצלי ההבנה שהכיוון שלי הוא בהובלת חברה לתהליכים יותר משמעותיים וארוכי טווח,

תוכל להרחיב יותר על הגישה החינוכית של מכינת לביא?

"במכינה יש דגש משמעותי על נתינת מקום לפיתוח של כלל כוחות הנפש", מסביר הרב אופיר. "במשך שנים ארוכות, חשתי שבמערכת החינוך ניתן יותר דגש לכוחות השכליים, ואין מספיק תשומת לב לבניית כוחות הרגש והדמיון. ראיתי שיש חסר עמוק אצל הרבה תלמידים במערכת, שלא מקבלים מזון נכון ובריא לכלל הכוחות שלהם. בגלל הבעיה הזאת, נוצר פער עמוק בין הידיעות המרובות שאדם רוכש לבין המקום שהאישיות נמצאת בו. לא פעם, במצב כזה הרגש והדמיון לוקחים את האדם למקומות נפולים. לצער הלב, אפשר לראות בחור שלומד גמרא הרבה שעות ביום, אבל בלילה נופל דרך הסמארטפון שלו לשאול תחתית. השאיפה שלי היא ליצור הרמוניה בין כוחות הנפש ולהביא אותם לאיזון בריא, כך שגם הרגש והדמיון יבואו לידי ביטוי נכון, וממילא יוכלו להתחבר לקדושה".

איך פועלים על התחומים הללו?

"יחד עם שיעורי התורה וההכנה לצבא – סיורים של מורשת קרב ואימוני כושר, אנחנו עובדים עם התלמידים בסדנאות של שיטת NLP, אומר הרב אופיר. "זאת שיטה שפועלת על המשולש של מחשבה דיבור ומעשה. היא נותנת כלים, איך לבנות 'תמונת עתיד'. אני עוזר לחברה' לצייר לעצמם תמונה, איך הם ייראו בסוף השנה במכינה. דרך דמיון מודרך, הם שורים במקום העתידי הזה, ויכולים לקבל ממנו כוחות, לחולל תהליך במציאות של ההווה. במכינה גם יש הרבה עבודה על חשיבה חיובית, או בלשון חז"ל: 'עין טובה', כלומר, באיזה מבט אתה מסתכל על המציאות ואיך אתה מפרש אותה".

"לעצורנו יש להרבה חברה' התמודדות לא פשוטה עם חרדות ומחשבות שמחלישות, ובמכינה הם מקבלים כלים לשנות את דפוסי החשיבה האלו. כמו כן עובדים מאוד חזק על כוח הדיבור. למילים יש הרבה כוח לחיוב ולשלילה. יש אצלנו למשל כלל במכינה – 'בלי דיבורים מחלישים!'. אדם צריך לשים לב, אם הוא מוריד את האנשים סביבו בדיבור שלו או מרומם אותם ומחזק אותם. לפעמים הורים או מורים, מתוך כוונה טובה, יורדים על הילד: "למה אתה לא יכול להיות כמו אחיך?" – אלה דיבורים שמאוד מחלישים. גם כל דיבור ציני שנכח מאוד, בסוף הוא פוגע ומחליש. השאיפה שלי היא, שבכל בית בישראל תיכנס

לא פשוטים לפני שהוא הגיע למכינה, וברוך גם נעלב מאוד מדמות תורנית די בכירה, שחש מכיוונה זלזול בוטה מאוד. כתוצאה מהטראומה שלו, הוא איבד אמון בכל עולם התורה והתרחק מחיי תורה ומצוות. כשהגיע אלינו, הוא כבר לא שמר שבת. ברוך ה', אחרי הרבה עבודה רגשית, שסייעה לו להפריד בין מי שפגע בו לבין שאר עולם התורה, הבחור לאט לאט חזר לאמונה וגם לשמירת תורה ומצוות. כיום הוא יהודי ירא שמים שעושה דברים משמעותיים בחייו".

הזכרת שעברת הכשרה של שיטת 'דמיון נובע' – איך היא תורמת לעשייה החינוכית?

"לימוד תורה זו עבודת ה' בשכל, אבל יש בנו עוד כוחות שדורשים ביטוי ואלו הרגש והדמיון. ישנו ביטוי מאוד משמעותי לדמיון המודרך, בתחום של התפילה. בעצם תפילה זו עבודת ה' ברגש ובדמיון. זה לא סוד, שחברה' בגילאי העשרה בוטעים בכל מה שקשור לתפילה. הם לא מחוברים לזה בשום צורה, והם מכירים רק את ההכרח של לשבת בבית הכנסת. כל החיים אומרים לבחור – 'אתה חייב להיות בתפילה, כי זה חלק מהמסגרת שלנו!'. מכיוון שהתפילה שייכת לעולם הרגש והדמיון, הכלי של הדמיון המודרך רלוונטי הרבה יותר מאשר הלימוד השכלי שהוא רואי חשוב אך אינו העיקר. יש הלכה שבזמן תפילת שמונה עשרה האדם צריך לדמיין שהוא בבית המקדש מול קודש הקודשים, אז במכינה אנחנו מיישמים את העניין הזה ואנחנו יוצאים למסע דרך הדמיון, עד אל מול קודש הקודשים. חברה' פתאום נפתחים, אולי בפעם הראשונה, אל החוויה של התפילה, ומבקשים על הרצונות הכי עמוקים שלהם. רק אחרי חוויה כזאת נופל לבחור האסימון כמה התפילה היא הדבר הכי מתוק וטוב שיכול להיות".

לדבריו, "אם עובדים נכון עם עולם הרגש, אין שום צורך בכפייה להתפלל. הרב דסלר כותב ב'מכתב מאליהו' שכוח הציור זה הכוח שעוזר לצדיקים להתגבר על יצר הרע. אם אדם ממש ירגיש בראש השנה ששלושה ספרים נפתחים ושהוא עומד במשפט אמיתי, כל חייו יכולים להשתנות כתוצאה מהציור הזה. כדי להתחבר באופן עמוק ליום כיפור, ישבנו יומיים לפני יום כיפור ועבדנו על תהליך שנקרא וידוי אישי. כל אחד כתב לעצמו את הדברים שעליהם הוא מצטער ומתחרט, ואותם הוא רוצה למחוק מתוכו ולא רוצה שימשיכו איתו הלאה. הרעיון היה,

הסיסמה הזאת בתור דרך חיים. ברוך ה', לאט לאט הכללים האלו נכנסים לבתים של התלמידים ומחוללים שינויים".

כמהחשה לדבריו, מספר הרב אופיר כי לפני כמה שבועות הוא שוחח עם הורים של אחד התלמידים. האבא שיתף אותו, שהסלוגן 'בלי דיבורים מחלישים' נכנס חזק לשיח שלהם בבית, ואפילו השכנים כבר אימצו אותו. "מבחינתי המכינה צריכה להיות סוג של גן עדן, שבו כולם עוזרים אחד לשני להתקדם, מחזקים אחד את השני, יודעים לדבר ולשתף בקשיים וצומחים מתוכם. זה מקום שבו יש אמון מלא בכוחות של הבן אדם ובגדלות הנפש שלו. לכל אדם יש מעין אישיות מלאכית עליונה, שהיא טוב גמור, ובעצם היא האישיות האמיתית שלו. צריך רק לאפשר לאדם את ההרצאה של העצמיות מהכוח אל הפועל, ומיד יופיע טוב נפלא. אנחנו קוראים לתהליך הזה: 'להעיר את האריה שבפנים'. במכינה, לא באים רק כדי לשמוע שיעורים, אלא באים בעיקר כדי לעבור תהליך משמעותי. אלה מילים שמאפיינות את סך כל מה שקורה פה – 'לעבור תהליך משמעותי'".

אחרי שש שנים, לרב אופיר ולצוות המכינה כבר יש לא מעט קבלות – צעירים שעברו תהליכים, וגילו בתוך הנפש פנימה עולם ומלואו: "היה בחור אחד, שהגיע מרקע תורני", משתף הרב אופיר בדוגמא, "ולעצרי הוא עבר כמה סיפורים מאוד

שבנוסף לווידי שביסודו, הם יאמרו גם את הווידי הזה. כך זכינו לחיבור אמיתי לתפילות של היום הקדוש".

תאמין שיכולים

במהלך השיחה עם הרב אופיר, וגם עם בוגרי המכינה, שבה ועלתה הנקודה של האמונה ביכולת להגיע גבוה. "הבעל שם טוב, ואחריו רבי נחמן, מדברים על כך שהמחשבות של האדם מעצבות את האישיות שלו. ממש מפעם לשמוע משפטים מחבר'ה שאומרים לי: 'הבנתי שאני מסוגל יותר ממה שחשבתי!'. אחד הבחורים שהגיעו אלינו בשנים האחרונות, היה מונח במקומות כאלה שהכי פחות עניין אותו גיוס לצבא לשירות משמעותי. הוא חלם לרדת לגרמניה כדי לעשות כסף. למה בכלל להתגייס ולסכן את עצמי בשירות קרבי? אז חוץ מההכנה הפיזית לצבא, כשהוא עבר חיבור חווייתי ומשמעותי - הרצאות מגיבורי מלחמות ישראל, סיורים של מורשת קרב ועוד, הוא נפגש במסירות הנפש למען עם ישראל, ומשהו זו אצלו. הוא הבין שיהודי לא יכול לחשוב רק על עצמו. פתאום הוא הבין שאין לו מה לחפש עכשיו בחו"ל - לא לעשות כסף ולא לבלות סתם. הוא גילה שהוא שייך למשהו הרבה יותר גדול, וממילא הוא מסוגל להרבה יותר. אין דבר יותר משמח מלראות חבר'ה שהיו במקומות מאוד לא פשוטים מבחינה נפשית - עם חרדות וקשיים, שבנו את עצמם ומגיעים בסוף לשירות צבאי מאתגר".

בנקודה הזאת, מוסיף עוד נופך לתמונה לירון קופמן - בוגר המכינה: "הגעתי למכינה מבית ספר תיכון בראש העין. היה שם מדריך של 'מעגלים' שהמליץ לי לבוא למכינה, והשתכנעתי - למרות שלא היה לי מושג כמה יתרום לי המפגש עם התורה, ועד כמה ההכנה לחיים שהמכינה תיתן לי תהיה משמעותית. אני זוכר חוויה אחת שממש הולכת אתי כל הזמן. באחד המסעות, אחרי חמש עשרה קילומטר מסע אלונקות, הרגשתי שאני כבר לא יכול יותר. המדריך שלנו לא ויתר לי, ועודד אותי להמשיך. איך שהוא, קלטתי שאני יכול להמשיך ולהצליח עוד. בסוף הגעתי עד סוף המסע

בלי להישבר, והרווחתי תובנה משמעותית - אני מסוגל ליותר ממה שנראה לי! אני עוד קשור למכינה, ומגיע מידי פעם לשיעורים ולחגים - למשל ביום כיפור ובשמחת תורה באנו כמה בוגרים לחגוג עם המכינה, והיה פשוט נפלא".

להיולד מחדש

מגוון המסלולים והחוויות של מכינת לביא, מאפשר לסגנונות שונים ומיוחדים להתפתח: הקו המנחה הוא, שכל אחד מהתלמידים יגלה את האות שלו בתורה. מתוך אמונה שלכל אחד יש מיוחדות - גם אם הוא צריך להתאים את

עצמו לסדרים ולמסגרת ברמה מסוימת - עדיין זאת מסגרת שמבקשת לבטא כל אחד לפי עניינו. "כשהרב יהושע שפירא בא לבקר אצלנו בשנה שעברה, הוא ישב והקשיב לסיפורים האישיים של החבר'ה, ובסוף ניסח את ההתרשמות שלו בצורה מפתיעה. הוא אמר: 'אתם רימיתם אותי! חשבתי שאני מגיע למכינה קדם צבאית, אבל גיליתי שיש פה חדר לידה!'. "

"מבחינתי ההגדרה הזאת הייתה מחמאה של ממש", אומר הרב אופיר בחיוך. "אנחנו באמת זוכים לראות כאן נשמות נולדות. בחורים שלא ידעו מה הם רוצים מעצמם, עוברים כאן בירור

הוא התחום של ההתנדבויות, מרחיב עוד הרב אופיר. "החברה לומדים להיכנות לא רק מתוך קבלה, אלא גם על ידי נתינה. יש לנו קשר מאוד טוב עם ראש העיר, ליאת שוחט, ואנחנו עובדים בשיתוף פעולה צמוד עם הגרעין התורני בעיר, שעושה דברים נפלאים. ללא ספק, חלק משמעותי מהמטרה שלנו להקים את המכינה באור יהודה, היא כדי לתורם לעיר. צמוד למכינה יש מועדונית שפתחו אנשי הגרעין התורני, והיא מיועדת לילדים בסיכון שמגיעים אליה בשעות אחרי הצהריים. החברה מהמכינה מלווים אותם כמו אחים בוגרים - משחקים, עוזרים בשיעורי בית וגם סתם מפטפטים. המדריכה במועדונית כל הזמן משבחת את הפעילות של החברה עם הילדים, וכמה הנוכחות שלהם חשובה. יש גם

בחורים שפעילים בגמ"ח של חלוקת מזון, ועוד קבוצה של חברה ששותפים בפרייקט של שיפוץ בתים. שירותי הרווחה בעיר מכוונים אותם לקשישים ואנשים קשי יום שלא מסוגלים לטפל בבתיים שלהם בעצמם, והצוות שלנו מגיע לכל רחבי העיר כדי לתקן ולסדר מה שצריך.

"מעבר לכך, יש בזה גם תרומה רוחנית לעיר - למשל בשמחת תורה, כשהחברה של המכינה עוברים בכל בתי הכנסת באור יהודה. בשיתוף עם הגרעין התורני יוצאת תהלוכה גדולה, שבבתי הכנסת השונים מחכים לה ולעוצמות של השמחה שהיא מביאה איתה. כך גם בחנוכה - מדליקים נרות בכל מיני מקומות בשכונה ובבתים של קשישים. בפורים עוברים לשמח בכל מיני מקומות. יש כאן חיבורים נפלאים עם תושבי העיר, וכך גם העשייה כלפי חוץ מגדלת את החברה, ונותנת עוד דחיפה לתהליכים המשמעותיים שהם עוברים. המטרה שלי היא שבסוף המסלול של המכינה, התלמידים יצאו להיות אנשי אמונה בעולם המעשה, חמושים בכוחות אמוניים גדולים, מחוברים לעצמם ומחוברים לעם ישראל".

לסיום, הרב אופיר מבקש להודות למי שהמכינה לא הייתה מתקיימת בלעדיהם: מכינת 'עז שלמה' ממרכז שפירא, והעומד בראשה - הרב בועז שרמן, שלקחו חסות כמכינת אם. "הם מלווים אותנו מראשית ההקמה של המכינה ועד היום, ממש בכל התחומים. שותפים נוספים שמחזיקים את המכינה, הם חברי הגרעין התורני באור יהודה. הגרעין מאמץ אל ליבו את המכינה, ותורם לה בחומר וברוח. חברי הגרעין מעבירים שיעורים קבועים במכינה, והם שותפים בתפילות ובבית המדרש, וכמובן גם פותחים את ביתם ואת ליבם לתלמידי המכינה, ומהווים קרקע פורייה לצמיחת התהליכים המבורכים שלהם".

על הכרת הטוב ואהבה כלפי החברים. אחר כך יש סדר יום של תפילה ושיעורי תורה בנושאי אמונה ומידות, ובנוסף משולבות מספר סדנאות אחת לשבוע - NLP, סדנת זוגיות, התמודדות עם התמכרויות - בעיקר בתחום של נפילות בשמירת הברית, וכמובן כל ההכנות לקראת הצבא - סיורים, מד"סים, ניוטים ועוד". בסוף השבוע יש מפגש סיכום שבו כל אחד מדבר ומביא מעצמו, והשיא - שבתות וחגים שהאווירה בהם משפחתית ושמחה מאוד. בליל שבת כל החברה שמים ידיים אחד על הראש של השני, ובראש כולם, הרב אופיר מברך את כל החבורה בברכת הבנים של ליל שבת.

"עוד אפיק חשוב לביטוי של כוחות הנפש,

של העולם הפנימי שלהם, ומתחברים לעצמם ומתוך כך גם לה' יתברך. היו כמה וכמה בחורים שסיימו את המכינה עם כאב גדול על זה שהם נפרדים ממקום שבו הם נולדו מחדש. בחור זוכה לקבל גרסה יותר טובה שלו עצמו - וזאת מתנה נפלאה. יש כאן מסגרת שנותנת זהות פרטית וכללית ביחד. יש חיבור לעם ישראל ואידיאלים של תורה, אבל בלי לאבד את הזהות הפרטית".

איך באמת כל הרעיונות הנפלאים נכנסים למסגרת של מערכת?

"הבוקר שלנו נפתח בשבע וחצי - במפגש בוקר, כהכנה לתפילה. מדברים מעט על צדדים טכניים, ומיד אחר כך נכנסים לתהליך בוקר של כרבע שעה. זה זמן שמוקדש לניקוי הנפש, וחשיבה

לא חבל לפספס את השנה?

זו ההזדמנות שלכם להירשם ברגע האחרון

תואר שני M.Ed.

חוגי הלימוד בתואר השני:

הוראת המתמטיקה | ניהול וארגון מערכות חינוך
חינוך מיוחד בהתמחויות: לקויות למידה ולקויות מורכבות
תנ"ך | תושב"ע | מחשבת ישראל | חינוך יהודי

תואר ראשון B.Ed. והסבת אקדמאים להוראה

חוגי הלימוד בתואר הראשון:

חינוך מיוחד | לשון | אנגלית | ספרות | גיאוגרפיה
אזרחות | תושב"ע | מתמטיקה | מדעי המחשב
מדעי הטבע | היסטוריה | לימודי א"י | תקשורת
תנ"ך | מחשבת ישראל

הרצוג. לדעת. לחנך.

להרשמה: 074-7214487 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

הרב שמואל שטרן, שליח חב"ד באנטוורפן

נח, מתושלת, חנוך – הכל טוב ויפה ואפילו מוצא חן, אבל הסיפור שלנו מתחיל באברהם אבינו > נער מנהלל מוצא את עצמו חוזר בתשובה בתוך המנזר ביום כיפור > מתי בפעם האחרונה בדקת שהאמונה נמצאת בלב, לפחות כמו שאתה ממשש שהארנק לא נפל מהכיס > רבי אלעזר רק רצה לנענע את האיש המכוער, וזו הסיבה שהאמן הבלוי נתקע בפארק ליד העץ

כבר לא מדבר מבחינה רוחנית, כמה קשה היה לאברהם לעמוד נגד אבא שלו. תחשבו מבחינה נפשית – איזו הרגשה יש לילד שאבא שלו מוסר אותו בידיים כדי שיהרגו אותו! ומהצד השני, תראו כמה האידיאל של העבודה זרה היה חזק אצל תרח! העניין היה חזק בעצם שלו.

אברהם אבינו היה יחיד נגד כל העולם. בספר יחזקאל כתוב: "אחד היה אברהם", כלומר שהוא היה אחד ויחיד. אברהם אבינו נולד לא מאמין, והוא היה צריך לעבוד קשה כדי להצמיח את עצמו. אברהם אבינו היה צריך להתחיל לחשוב. הוא עבד בשביל האמונה. המדרש אומר: "אמר רבי יצחק, מִשָּׁל לְאַחַד שֶׁהָיָה עוֹבֵר מִמָּקוֹם לְמָקוֹם וְרָאָה בִּירָה [=מגדל] אֲחַת דּוֹלֶקֶת. אָמַר: תֹּאמַר שֶׁהַבִּירָה זֹאת בְּלֹא מִנְהִיג? הֲצִיץ עָלֶיהָ בַּעַל הַבִּירָה, אָמַר לוֹ: אֲנִי הוּא בַּעַל הַבִּירָה. כֵּן לִפִּי שֶׁהָיָה אֲבִינוּ אֲבָרָהָם אֹמֵר: תֹּאמַר שֶׁהָעוֹלָם הָיָה בְּלֹא מִנְהִיג? הֲצִיץ עָלֶיהָ הַקִּבֵּץ וְאָמַר לוֹ: אֲנִי הוּא בַּעַל הָעוֹלָם". למה המדרש מספר משל על אדם שהיה עובר ממקום למקום? כי ההליכה הזאת מסמלת את המהות של אברהם אבינו. לא הייתה לו מנוחת הנפש כמו של נח. הוא כל הזמן חיפש את הקב"ה. נח היה צריך דחיפה מלמעלה כדי להיות צדיק תמים, הוא נולד מהול, ומתחילת הדרך הוא היה אדם נעים, כזה שמוצא חן בעיני ה'. לעומתו, אברהם אבינו התפתח על ידי מלחמה נגד כולם, וממנו נאחזו מקבלים את הכוח ללכת נגד הזרם ולגדול באמונה.

סיפורתי לכם פעם שהכרתי את הזמר דוד (דדי) בן עמי ז"ל בתחילת דרכו בעולם התשובה. אני עוד זוכר אותו מגיע לשיבה בכפר חב"ד. קירבו אותו אצלנו והוא שר לנו יפה מאוד ודיברנו הרבה. הוא היה איש מאוד לבבי, עם הרבה חן ופתיחות הלב. פעם הוא סיפר לנו מה היה הניצוץ שהדליק אותו. כידוע, הוא גדל בנהלל, מושב בעמק יזרעאל. שנה אחת הוא החליט ללכת ביום כיפור למנזר, כביכול דרך שם להתקרב לה'. הוא הגיע למנזר והכומר שם שאל אותו "מי אתה?", אז הוא אמר "אני מנהלל". "אתה יהודי?" "והוא ענה: "כן". "אז למה אתה לא הולך לבית כנסת?" שאל הכומר, ודדי מספר: "נדלקתי! פתאום, כשהוא שאל אותי, נדלק לי משהו שלא היה עד עכשיו. דווקא הכומר הזה, שאולי רק התבדח, או סתם רצה לבחון אותי כמה אני רוצה – ממנו נדלקתי". באמת לא חשוב מה היה שם בדיוק – מה שברור הוא שיהודי יכול ממשפט אחד או שאלה אחת, להידלק באש של אמונה. אפילו בן אדם

לחיים חברים! אתם יודעים, הרבי מלובביץ' מכנה את פרשת לך לך 'פרשה שמחה', בגלל שבה מסופר על ההתגלות של אברהם אבינו, אבי האומה. שמתי לב לדבר מעניין: בזמן האחרון התחלתי לצלם את השיעורים שלי ולהעלות ליוטיוב. נוצר מצב בו אני מדבר אל אנשים שכנראה את רובם אני לא מכיר, ואני גם לא יודע מי יקשיב בכלל לשיעור. ובכל זאת, כשאני מדבר למצלמה ומתחיל לחשוב על העניין, אני ממש מרגיש שכולם איתי ביחד. הקשר בינינו, שהוא קשר של משפחה אחת גדולה, מתחיל בעצם אצל הסבא הראשון – אברהם אבינו.

אברהם התחיל תקופה חדשה בעולם. הגמרא אומרת שעד אברהם היה אלפיים שנה של "תוהו", ומאברהם ואילך התחילו אלפיים שנות תורה. הנקודה העיקרית שאברהם חידש בעולם, היא האמונה בה'. המדרש בשיר השירים לומד מהפסוק "תשורי מראש אמנה", שאברהם אבינו הוא "ראש לכל המאמינים". הוא המאמין הראשון.

האמת היא שזה מוזר. למה דווקא אברהם נקרא המאמין הראשון? הרי היו הרבה מאמינים לפניו! נח היה מאמין, לפניו היה סבא שלו – מתושלח הצדיק, שהרמב"ם במורה נבוכים אומר שהיה לו בית מדרש, והוא לימד את נח תורה ואת סוד העיבור. עוד כתוב, שמתושלח מסר לנח את הבגדים של אדם הראשון, והכוונה היא שהוא העביר לו את המסורת, והתורה מעידה עליו: "ונח מצא חן בעיני ה'". כמו כן חנוך, ולפני כולם – אדם הראשון. אם כן, למה בכל זאת נקרא דווקא אברהם אבינו המאמין הראשון?

העניין הוא שאברהם התייחד בכך שהוא הצמיח את האמונה מלמטה למעלה. הוא לא נולד מאמין, הוא לא גדל בתנאים נאותים לחיים של תורה. להפך, אברהם אבינו נולד במקום הכי הפוך מאמונה. בבית של תרח שהיה סייטנאי של עבודה זרה. המקצוע של תרח לא היה אצלו סתם ביזנס – סופר מרקט לעבודה זרה, אלא העסק שלו היה עבורו האידיאל. להבדיל אלפי הבדלות, הוא הרגיש שליחות בקידום העבודה זרה בעולם. הוא הרגיש ממש קשר פנימי לעניין. אברהם אבינו היה צריך להתנתק מהכוח הגדול הזה. כולנו מכירים את הסיפור במדרש, שאברהם אבינו שבר את הפסלים, ובעקבות ה'פשע' שלו, תרח אביו מסר אותו למנזר שיעשה בו כטוב בעיניו, ואפילו לזרוק אותו לכבשן האש! אני

אריזה | הובלה | אחסון 02-9978757, 052-6071171
gavhahar1@gmail.com

1,200 שאלות ותשובות
של הרב יהושע מחזקות
לכם באתר 'קרוב אליך'

נפשי
בשאלתי

יש לך שאלה בעבודת ה'
סמס נ-
054-4530951

אני מוצאת את עצמי חסרת אונים מול האוכל, הוא ממש מושל בי. איך להתגבר על תאוות האכילה?

יש לחלק בין דרגות חריפות של הבעיה, ובמיוחד כשהדבר מגיע לכדי סכנה בריאותית, שאז יש לשקול טיפול של איש מקצוע, ובקשת העזרה היא-היא עבודת ה' במצב זה; לבין מצבים יותר עדינים, שאז הפתרון הוא עבודה על המידות וראוי להשתדל ללמוד את מה שמופיע בדברי רבותינו בנושא זה. והדרך הנפלאה ביותר לטעמי היא להרגיש כאוכל לפני המלך, ולזכור ששולחנו של אדם דומה למזבח לפני ה', וכשארם יושב לפני המלך אזי הכבוד והיקר שהוא רוחש לו, והשמחה על הזכות לשבת לפניו, מאירים עד למאד ומתוך כך מתחדדת הבושה לשקוע באוכל, עד שבדרך ממילא נעשה האוכל טפל מחמת שמחת הדבקות במלך. ובוהו גם האכילה עצמה מתרוממת ומתעלה.

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

אם לה' לא היה שום מאמץ בבריאת העולם, למה צריך להודות לו? הרי מבחינתו אין כאן שום השקעה.

ההנחה שהמאמץ הוא הסיבה לתורה נובעת מראייה אנושית של העולם, שבה המאמץ החיצוני מעיד על אכפתיות והתמסרות פנימית. אבל כאשר חבר טוב שאכפת לו מאיתנו נותן לנו, מפני גודל אהבתו ודאגתו, דבר שאנו זקוקים לו ביותר, אזי היינו מודים לו למרות שמצידו אין בכך כל מאמץ, מפני שהפנימיות של האכפתיות והדאגה היא העיקר. לעומת זאת, אם לאדם לא אכפת כלל מאיתנו והוא מתאמץ מאוד עבורנו מתוך טעות שהוא חושב שזה לרעתנו אף שהדבר יצא לטובתנו, לא נרגיש צורך להודות לו, מפני שאת רעתנו הוא ביקש. ובוודאי כלפי שמיים, שהחיצוניות איננה עולה ואינה תופסת מקום כלל, המדד הוא רק על פי הרצון הפנימי. הקב"ה הוא טוב ומיטיב, ורק מאהבתו הגדולה אותנו הוא מיטיב לנו טובות רבות ונפלאות שאין כדוגמתן, ולכן הרי אנו צריכים להודות ולשבח, ואפילו פינו מלא שירה כים ולשוננו רינה כהמון גליו, אין אנו מספקים להודות לו על כל טובותיו וחסדיו.

למה לא מספיק לקיים מצוות בין אדם לחברו? הרי זה כלל גדול בתורה וכל התורה על רגל אחת.

כלל גדול בתורה - שיש בה גם מצוות שבין אדם למקום, ובוודאי שהכלל של רבי עקיבא אמור לכלול את כל התורה כולה. ובאמת הדבר מופלא: כיצד מצוות ואהבת לרעך כמון כוללת את כל התורה כולה? בעל התניא אומר ששיקור האהבה לרעך היא לאהוב מה שהאהוב אוהב, שהרי האהבה את מה שמתאים לי מביאה לי עונג, ויתכן שאינה יוצאת מגדרי ופונה אל הזולת באמת. אבל לאהוב מה שהאהוב אוהב זו בוודאי יציאה מעצמי ואהבת אמת של הזולת. הקב"ה אוהב את ישראל, ועל כן המבחן לאהבת ה' שכוללת את כל המצוות, הוא דווקא באהבת ישראל עד כדי "ואהבת לרעך כמוך", וכמון פירושו שגם את עצמך ראוי לאהוב קודם כל מפני אהבת ה' אותך מצד גודל ערך נשמתך וקרבנותך אליו, ולא מצד ההנאה הגשמית לבדה חלילה.

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il
לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-4061065

קרוב אליך
עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידי

4 בתים אחרונים

הזדמנות שלא תחזור!

בית פרטי בשלב א' בשדמות מחולה
1,156,000 ₪ החל מ-

מחפשיים?

- בית
- בית פרטי
- בית פרטי בטבע
- בית במיליון ש"ח
- בית עם מרחבים אינסופיים
- בית ביישוב קהילתי דתי
- לחיות בבית לא רחוק מהכנרת
- לגור בבית ליד מעיינות העמק

הריזהב

חפשו בגוגל "שדמות מחולה"
או התקשרו 073-3712231

ישיבת
הסדר

בני עקיבא

בית
כנסת

פעילות נוער
ענפה

ברכה

15 דק'
מבית שאן

ישוב קהילתי
דתי

120
משפחות

